

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa viacero právnych aktov odkazujúcich na použitie regulačného postupu s kontrolou prispôsobuje článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie“

COM(2013) 451 final – 2013/0218 (COD)

a na tému „Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa viacero právnych aktov v oblasti spravodlivosti odkazujúcich na použitie regulačného postupu s kontrolou prispôsobuje článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie“

COM(2013) 452 final – 2013/0220 (COD)

(2014/C 67/21)

Hlavný spravodajca: **Jorge PEGADO LIZ**

Rada Európskej únie (16. septembra 2013) a Európsky parlament (4. júla 2013) sa rozhodli podľa článku 33, článku 43 ods. 2, článku 53 ods. 1, článku 62, článku 64 ods. 2, článku 91, článku 100 ods. 2, článku 114, článku 153 ods. 2 písm. b), článku 168 ods. 4 písm. b), článku 172, článku 192 ods. 1, článku 207 a článku 338 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom

„Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa viacero právnych aktov odkazujúcich na použitie regulačného postupu s kontrolou prispôsobuje článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie“

COM(2013) 451 final – 2013/0218 (COD).

Európsky parlament sa 4. júla 2013 rozhodol podľa článku 81 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom

„Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa viacero právnych aktov v oblasti spravodlivosti odkazujúcich na použitie regulačného postupu s kontrolou prispôsobuje článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie“

COM(2013) 452 final – 2013/0220 (COD).

Vzhľadom na naliehavosť danej témy bol pán PEGADO LIZ rozhodnutím Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na 493. plenárnom zasadnutí 16. a 17. októbra 2013 (schôdza zo 16. októbra 2013) vymenovaný za hlavného spravodajcu. Výbor prijal hlasmi 110 za, pričom nikto nehlasoval proti a 6 členovia sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Závbery a odporúčania

1.1 Predmetom obidvoch návrhov nariadenia COM(2013) 451 final a COM(2013) 452 final z 27. júna 2013, v súvislosti s ktorými bol Európsky hospodársky a sociálny výbor (EHSV) požiadaný o vypracovanie stanoviska, je pristúpiť k paušálnemu zosúladieniu 165 legislatívnych nástrojov, ktoré pôvodne podliehali regulačnému postupu s kontrolou, novému režimu delegovaných aktov.

1.2 Požiadal o to Európsky parlament s podporou Rady s cieľom zosúladiť predchádzajúce postupy komitológie s postupom delegovania, ktorý je ustanovený v článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).

1.3 EHSV podporuje iniciatívu Komisie, pretože je potrebná pre bezpečnosť právnych zdrojov Únie a jej cieľom je zjednotenie a účinnosť.

1.4 EHSV pripomína, že nedávno bola prijatá jeho podrobná správa o postupe delegovania, a odporúča, aby sa v záujme pochopenia tohto stanoviska zobrala do úvahy.

1.5 Uvedené paušálne zosúladienie 165 právnych nástrojov (nariadenia, smernice a rozhodnutia), ktoré patria do dvanástich rôznych oblastí, vyvoláva mnohé otázky právneho a praktického charakteru.

1.6 Niektoré prvky postupu delegovania sú ešte stále nejasné. Naďalej treba napríklad vymedziť pojem „nepodstatné prvky“. Rovnako by sa malo presne vyhodnotiť fungovanie tohto nástroja.

1.7 Niekoľko návrhov nariadení obsahuje možnosti, ktoré neberú do úvahy rámec stanovený základnými legislatívnymi aktmi a dokonca ustanovujú, že delegovanie sa bude vykonávať počas neobmedzeného časového obdobia alebo stanovujú veľmi krátke termíny pre kontrolu Parlamentu a Rady.

1.8 Vzhľadom na svoje všeobecné a konkrétne pripomienky EHSV odporúča Komisii, aby prispôbila toto paušálne zosúladenie a vo väčšej miere zohľadnila osobitosti určitých základných legislatívnych aktov.

1.9 EHSV tiež odporúča Rade a Parlamentu, aby boli mimoriadne opatrní a podrobne preskúmali všetky akty, ktorých sa zosúladenie týka.

2. Úvod

2.1 Lisabonská zmluva, ktorá nadobudla platnosť 1. decembra 2009, rozlišuje medzi právomocou zverenou Komisii prijímať všeobecne záväzné nelegislatívne akty, ktorými sa dopĺňajú alebo menia určité nepodstatné prvky legislatívneho aktu podľa článku 290 ZFEÚ (postup delegovania), a právomocou prijímať vykonávacie akty podľa článku 291 (vykonávací postup).

2.2 Tieto dve právomoci sú upravené úplne odlišnými právnymi rámcami.

2.2.1 Uplatňovanie právomoci delegovania stanovujú nástroje, ktoré nie sú záväzné:

— Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade – Vykonávanie článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie ⁽¹⁾,

— „Spoločná dohoda o delegovaných aktoch“ (*Common understanding on delegated acts*) uzatvorená medzi Parlamentom, Radou a Komisiou,

— články 87a a 88 Rokovacieho poriadku Európskeho parlamentu zmenené a doplnené rozhodnutím z 10. mája 2012 ⁽²⁾.

2.2.1.1 Výbor nedávno prijal podrobnú informačnú správu o postupe delegovania a v záujme pochopenia tohto stanoviska vrelo odporúča prečítať si ju ⁽³⁾.

⁽¹⁾ COM(2009) 673 final z 9.12.2009.

⁽²⁾ Dokument A7-0072/2012.

⁽³⁾ Informačná správa na tému „Lepšia tvorba práva: vykonávacie akty a delegované akty“ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en-into-opinions&itemCode=24245>.

2.2.2 Uplatňovanie vykonávacej právomoci ustanovenej v článku 291 ZFEÚ upravujú právne záväzné nástroje:

— nariadenie č. 182/2011 ⁽⁴⁾ (ďalej len „nariadenie o komitológii“), v ktorom sa stanovujú dva postupy: konzultačný postup a postup preskúmania,

— rozhodnutie 1999/468/ES ⁽⁵⁾ (ďalej len „rozhodnutie o komitológii“) v znení zmien a doplnení z roku 2006 s cieľom posilniť kontrolnú právomoc Parlamentu a Rady, v ktorom sa ustanovuje regulačný postup s kontrolou (ďalej len „RPK“).

2.2.3 RPK sa používal na prijímanie vykonávacích opatrení, ktorými sa menia a dopĺňajú nepodstatné prvky základných legislatívnych aktov. Toto znenie podľa článku 5a rozhodnutia o komitológii ⁽⁶⁾ je veľmi blízke definícii delegovaných aktov. V skutočnosti delegovaný akt v znení článku 290 ZFEÚ je takmer legislatívny akt, ktorý Komisia prijala, aby sa doplnili alebo zmenili „nepodstatné prvky legislatívneho aktu“.

2.2.4 Práve z dôvodu tejto podobnosti zostáva v období 2009 – 2014 článok 5a rozhodnutia o komitológii a RPK dočasne v platnosti. Cieľom Komisie je využiť toto obmedzené obdobie na prispôbenie platných ustanovení, ktoré ustanovujú RPK, režimu delegovaných aktov.

2.2.5 Na základe žiadosti Európskeho parlamentu ⁽⁷⁾ teda Komisia pristúpila k zosúladeniu niektorých nariadení, smerníc a rozhodnutí so súhlasom Rady ⁽⁸⁾.

Cieľom návrhov súhrnných nariadení, tzv. nariadení „omnibus“, ku ktorým bol výbor požiadaný o vypracovanie stanoviska, je uskutočniť toto zosúladenie naraz.

3. Návrhy Komisie

3.1 Komisia vydala dva návrhy nariadenia:

— jeden sa týka „viacerých právnych aktov“ COM(2013) 451 final,

— druhý sa týka „viacerých právnych aktov v oblasti spravodlivosti“ COM(2013) 452 final.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ Zavedené rozhodnutím Rady zo 17. júla 2006 (Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁽⁷⁾ Uznesenie Európskeho parlamentu z 5. mája 2010 (P7-TA (2010) 0127) bod 18.

⁽⁸⁾ Vyhlásenia Komisie Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 19.

Tretí balík návrhov je ešte stále predmetom skúmania a mal by sa objaviť čoskoro.

3.2 Cieľom návrhu týkajúceho sa „viacerých právnych aktov“ je naraz vykonať úpravu, na základe ktorej bude 160 právnych aktov (nariadenia, smernice a rozhodnutia), pôvodne podliehajúcich RPK, podliehať postupu delegovania. Tieto akty sa týkajú jedenástich rôznych oblastí:

- komunikačné siete, obsah a technológie,
- zamestnanosť, sociálne záležitosti a začlenenie,
- oblasť klímy,
- energetika,
- podnikanie a priemysel,
- životné prostredie,
- štatistika,
- vnútorný trh a služby,
- mobilita a doprava,
- zdravie a spotrebitelia,
- dane a colná únia.

3.2.1 Skladá sa z dôvodovej správy, návrhu nariadenia a jednoduchej prílohy, v ktorej sú uvedené akty, ktorých sa týka prechod z RPK na postup delegovania.

3.3 Návrh týkajúci sa „viacerých právnych aktov v oblasti spravodlivosti“ je predmetom samostatného textu, pretože ich právny základ je v hlave V ZFEÚ a netýkajú sa všetkých členských štátov. V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k ZFEÚ, sa totiž nebude navrhované nariadenie vzťahovať na tento členský štát.

3.3.1 Návrh nariadenia ustanovujúci prispôbenie právnych aktov v oblasti spravodlivosti článku 290 ZFEÚ sa zameriava na päť prvkov, ktoré sa týkajú:

- vykonávania dôkazov v občianskych a obchodných veciach,
- európskeho exekučného titulu pre nesporné nároky,
- európskeho konania o platobnom rozkaze,

— európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu,

— doručovania súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch.

4. Všeobecné pripomienky

4.1 Komisia navrhuje nariadenia „omnibus“ týkajúce sa paušálneho zosúladenia viacerých nariadení, smerníc a rozhodnutí namiesto toho, aby prijala návrh nariadenia pre každý príslušný nástroj.

4.1.1 Komisia už použila túto metódu v roku 2006, aby zaviedla RPK. Využila formu oznámenia, aby naliehavo prispôbila 25 nariadení a smerníc, okrem iného najmä smernicu 2005/1/ES z 9. marca 2005 s cieľom „vytvoriť novú organizačnú štruktúru výborov pre finančné služby“⁽⁹⁾. Spomeňme tiež oznámenie Komisie z roku 2007 o prispôbení iných právnych aktov, uvedených v štyroch prílohách, regulačnému postupu s kontrolou⁽¹⁰⁾. Výbor vyjadril pri tejto príležitosti svoje pripomienky a odporúčania⁽¹¹⁾.

4.1.2 Komisia ešte nikdy neuskutočnila také rozsiahle zosúladenie.

4.1.3 Výbor konštatuje, že návrhy nariadenia dokazujú rozsah právomocí Komisie, keďže stanovujú pôsobnosť, rozsah a lehotu, ktoré majú Rada a Parlament k dispozícii, aby vzniesli námietky.

4.1.4 Táto voľba je pochopiteľná z hľadiska zjednodušenia a rýchlosti postupu, vyvoláva však mnoho otázok.

a) Neobmedzené časové obdobie

4.2 V článku 2 obidvoch návrhov nariadenia sa ustanovuje, že právomoc prijímať delegované akty sa v tejto súvislosti „zveruje na neobmedzené časové obdobie“.

4.2.1 Výbor pripomína, že podľa článku 290 ZFEÚ sa trvanie právomoci delegovania musí výslovne stanoviť v základnom legislatívnom akte a že až na niekoľko výnimmiek bolo doteraz delegovanie v princípe stanovené na dobu určitú, prípadne s možnosťou predĺženia, prostredníctvom správy o vykonávaní delegovania.

⁽⁹⁾ COM(2006) 900 až 926 final.

⁽¹⁰⁾ COM(2007) 740 final, COM(2007) 741 final, COM(2007) 824 final, COM(2007) 822 final a COM(2008) 71 final.

⁽¹¹⁾ Ú. v. EÚ C 161, 13.7.2007, s. 45 a Ú. v. EÚ C 224, 30.8.2008, s. 35.

4.2.2 Upozorňuje na skutočnosť, že Komisia uprednostňuje delegovanie právomoci na neobmedzené časové obdobie⁽¹²⁾, čo však Parlament nepodporuje⁽¹³⁾. Okrem toho návrh nariadenia „omnibus“ ruší povinnosť predkladať pravidelné správy o vykonávaní opatrení stanovených v základných aktoch⁽¹⁴⁾.

4.2.3 EHSV sa teda zamýšľa nad tým, či nariadenia o „zosúladení“, ktoré navrhuje Komisia, môžu stanoviť, že delegovanie právomoci sa bude vykonávať počas neobmedzeného časového obdobia vo všetkých prípadoch bez ohľadu na to, ktorej oblasti sa to týka.

b) Kontrola Európskeho parlamentu a Rady

4.3 Ako výbor uviedol vo svojej informačnej správe o delegovaných aktoch, delegovanie právomoci podlieha kontrole Rady a Parlamentu, ktorí môžu kedykoľvek delegovanie odvolať, vzniesť námietky k delegovanému aktu, ktorý Komisia prijala, v zásade do dvoch mesiacov od oznámenia tohto delegovaného aktu Rade a Parlamentu, alebo oznámiť Komisii v tej istej lehote dvoch mesiacov, že nemajú v úmysle vzniesť námietky. Táto lehota dvoch mesiacov môže byť na žiadosť Parlamentu alebo Rady predĺžená.

4.3.1 V článku 5a ods. 3 až 6 rozhodnutia o komitológii bol ustanovený komplexný režim rôznych lehôt podľa toho, či predpokladané opatrenia boli alebo neboli v súlade so stanoviskom výboru, pričom táto lehota mohla byť od štyroch mesiacov po dva mesiace podľa toho, či išlo o Radu alebo Európsky parlament.

Odchylné od tohto zvyčajného režimu sa v článku 5a ods. 5 písm. b) ustanovuje, že tieto lehoty sa môžu „vo výnimočných a náležite odôvodnených prípadoch“ a „z dôvodov efektívnosti“ skrátiť, nebola však presne stanovená lehota.

Okrem toho sa v odseku 6 ustanovil osobitný režim s jednomsačnou lehotou, ktorá je povinne uvedená najskôr v základnom akte pre presne stanovené prípady, keď „z vážnych naliehavých dôvodov“ nie je možné uplatniť zvyčajný režim.

4.3.2 V článku 2 ods. 6 návrhu nariadenia, ktoré sa týka prispôbenia viacerých právnych aktov článku 290 ZFEÚ, sa odkazuje na túto možnosť výnimky, ale ustanovuje sa v ňom iba to, že „vo výnimočných a náležite odôvodnených prípadoch“ sa zvyčajná lehota pre Radu a Parlament na vznesenie námietok voči delegovanému aktu môže skrátiť na jeden mesiac⁽¹⁵⁾.

⁽¹²⁾ COM(2009) 673 final z 9.12.2009, bod 3.2.

⁽¹³⁾ Spoločná dohoda o delegovaných aktoch, bod IV.

⁽¹⁴⁾ Napr. tri roky v smernici 2006/21/ES z 15. marca 2006 o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu.

⁽¹⁵⁾ Naopak v návrhu nariadenia ustanovujúceho prispôbenie právnych aktov v oblasti spravodlivosti článku 290 ZFEÚ sa táto možnosť neustanovuje.

4.3.3 Zdá sa, že v novom navrhovanom režime sa obmedzuje pole pôsobnosti Rady a Parlamentu na vykonávanie ich kontrolnej právomoci.

4.3.4 Výbor sa predovšetkým zamýšľa nad tým, či je možné, aby Rada a Parlament účinne vykonali svoju kontrolnú právomoc v prípade 165 delegovaných aktov v takom krátkom čase.

c) Nepodstatné prvky

4.4 Výbor pripomína, ako to už zdôraznil aj vo svojej informačnej správe, že postup delegovania sa týka prijímania delegovaných aktov týkajúcich sa „nepodstatných“ prvkov ustanovených v legislatívnych aktoch prijatých spoločne Radou a Parlamentom.

4.4.1 Návrhy nariadenia Komisie sa týkajú dvanástich rôznych oblastí.

4.4.2 Keďže presná právna povaha delegovaných aktov je dosť nejasná a príslušné oblasti, ktorých sa návrhy nariadenia týkajú, sú rovnako rozsiahle ako citlivé, môžeme sa zamyslieť, ako uvádzame ďalej, nad „nepodstatnou“ povahou určitých opatrení.

4.4.3 Okrem toho Súdny dvor pojem „nepodstatné opatrenie“ vykladá v závislosti od oblastí, ktorých sa týka. 5. septembra 2012 preto veľká komora Súdneho dvora Európskej únie uznala, že oblasť základných ľudských práv patrí do právomocí zákonodarcu, a teda nikdy nebude môcť byť predmetom delegovania právomoci Komisii⁽¹⁶⁾.

4.4.4 Navyše Súdny dvor EÚ ešte nemal možnosť vyjadriť sa k samotnému uplatňovaniu delegovanej právomoci Komisie. Komisia mu len po prvýkrát predložila žalobu vo veci tzv. biocídnych výrobkov požadujúcu zrušenie článku 80 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 528/2012 z 22. mája 2012⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ Vec C-355/10, Európsky parlament/Rada Európskej únie, týkajúca sa dozoru na vonkajších morských hraniciach Únie a právomocí hraničnej stráže, najmä právomoci vylodiť prístahovalcov v tretej krajine, z ktorej zadržaná loď vyplávala.

⁽¹⁷⁾ Vec C-427/12, Európska komisia/Európsky parlament, Rada Európskej únie. Vec sa týka sprístupňovania biocídnych výrobkov na trhu a ich používania a prijatia vykonávacieho aktu podľa článku 291 ZFEÚ na stanovenie poplatkov, ktoré sa majú platiť Európskej chemickej agentúre, a nie delegovaného aktu podľa článku 290 ZFEÚ. Podľa Komisie je možné akt, ktorý má prijať na základe článku 80 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 528/2012, v skutočnosti považovať za delegovaný akt v zmysle článku 290 ZFEÚ, keďže jeho cieľom je doplniť určité nepodstatné prvky legislatívneho aktu.

Žaloba bola podaná 19. septembra 2012 a Súdny dvor by sa mal v najlepšom prípade vyjadriť koncom roka 2013 alebo začiatkom roka 2014 po vypočutí návrhov generálneho advokáta.

5. Konkrétne pripomienky

5.1 Vo väčšine preskúmaných návrhov v tomto stanovisku Komisia primerane a rozumne prispôsobuje RPK režimu delegovaných aktov ustanovenému v článku 290 ZFEÚ. Niektoré situácie však vyvolávajú pochybnosti a osobitné ťažkosti.

a) Nepresnosti týkajúce sa režimu

5.2 Väčšina dotknutých právnych nástrojov obsahuje výslovný odkaz na článok 5a rozhodnutia Rady zo 17. júla 2006⁽¹⁸⁾, tzv. rozhodnutia o komitológii, ktorým sa zavádza RPK a ustanovuje potreba uplatniť tento postup pri prijímaní „opatrení so všeobecnou pôsobnosťou, ktorých cieľom je zmeniť a doplniť nepodstatné prvky základného aktu“. Táto zmena režimu stanovená rozhodnutím z 28. júna 1999 však nadobudla účinnosť až 24. júla 2006.

5.2.1 Žiadny z právnych nástrojov, ktoré sú predmetom zosúladenia pred týmto dátumom, teda neuvádza, ktoré opatrenia podliehajú RPK. Totiž až na základe rozhodnutia z júla 2006 bol do článku 2 rozhodnutia z júna 1999 vložený nový odsek 2. V ňom sa prvýkrát ustanovuje prijatie opatrení so všeobecnou pôsobnosťou, ktorých cieľom je zmeniť a doplniť nepodstatné prvky základného aktu.

5.2.2 Všetky tieto legislatívne akty teda obsahujú len formulácie⁽¹⁹⁾ ako „opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice by sa mali prijať v súlade s rozhodnutím Rady 1999/468/ES z 28. júna 1999“, „Komisii pomáha výbor“ a „ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňujú sa články 5 a 7 rozhodnutia 1999/468/ES so zreteľom na jeho článok 8“.

5.2.3 Výbor pripomína, že prechod z RPK na režim delegovania znamená zrušenie stanovísk výborov požadovaných v rámci RPK. Sú však zachované pre vykonávacie opatrenia ustanovené v článku 291 ZFEÚ.

5.2.4 Ruší sa tým teda jedna fáza kontroly „nepodstatnej“ povahy „určitých prvkov“ základného legislatívneho aktu.

5.2.5 Na zozname v prílohe návrhu nariadenia Komisie sú najmä akty z obdobia pred prijatím rozhodnutia o komitológii. Tie však boli zverejnené pred tým, než sa systematizoval komitologický postup, a odkazy na opatrenia boli mimoriadne vágne

⁽¹⁸⁾ Ú. v. EÚ L 200, 22.7.2006, s. 11.

⁽¹⁹⁾ Pozri napríklad smernicu 2006/25/ES, smernicu 89/391/EHS alebo smernicu 2003/10/ES.

ako napríklad „prispôbovanie technickému pokroku“ (smernica z 20. mája 1975 o aerosólových rozprašovačoch)⁽²⁰⁾.

b) Určenie rozsahu pôsobnosti

5.3 Určenie rozsahu pôsobnosti článku 5a na „nepodstatné prvky“ určitých základných legislatívnych aktov je niekedy nedostatočné. Napríklad všeobecná formulácia „opatrenia [...] zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tohto nariadenia“ v nariadení (ES) č. 661/2009 o všeobecnej bezpečnosti motorových vozidiel nie je dostatočná bez ďalšieho spresnenia.

5.3.1 Niekedy sa článok 5a uplatňuje na prvky, o ktorých „nepodstatnej“ povahe možno značne pochybovať. Platí to napríklad pre:

— nariadenie (ES) č. 715/2009, pokiaľ ide o usmernenia pre podmienky prístupu do prepravných sietí pre zemný plyn (článok 23),

— nariadenie (ES) č. 714/2009, pokiaľ ide o usmernenia týkajúce sa kompenzačných mechanizmov medzi prevádzkovateľmi prenosových sústav,

— článok 23 ods. 1 a 4 a článok 40 ods. 3 smernice 2006/123 z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu, ktoré umožňujú vymedziť to, čo je primerané povahy a rozsahu rizika, na účely poistenia profesijnej zodpovednosti,

— článok 12, článok 34 ods. 1 a článok 35 ods. 2 nariadenia (ES) č. 1371/2007 z 23. októbra 2007, pokiaľ ide o poistenie zodpovednosti voči cestujúcim v železničnej doprave.

c) Oblasti týkajúce sa základných práv

5.4 Niektoré zjavne „nepodstatné“ opatrenia, ako úprava príloh smerníc, však môžu vyvolať pochybnosti, pokiaľ ide o ich dôsledky na ochranu určitých základných práv.

5.4.1 Ako príklad môžeme uviesť:

— prílohy k nariadeniu (ES) č. 1338/2008 zo 16. decembra 2008 o štatistikách Spoločenstva v oblasti verejného zdravia a bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (článok 9 a článok 10 ods. 2),

⁽²⁰⁾ Správny spôsob odkazu na „technický a vedecký pokrok“ možno nájsť v nariadení (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o označovaní a balení alebo v smernici 2008/56/ES zo 17. júna 2008 o morskej stratégii.

- témy, ktoré treba pokryť pri sčítaní obyvateľov, domov a bytov (nariadenie (ES) č. 763/2008 z 9. júla 2008),
  - prílohy k smernici 2006/126/ES z 20. decembra 2006 o vodičských preukazoch,
  - odchýlky od príloh k nariadeniu (ES) č. 183/2005 z 12. januára 2005, ktorým sa stanovujú požiadavky na hygienu krmív (článok 28 a článok 31 ods. 2),
  - prílohy k nariadeniu (ES) č. 852/2004 z 29. apríla 2004 o hygiene potravín (článok 13 ods. 2 a článok 14),
  - zmeny a doplnenia príloh, ktoré obsahujú vzorové tlačivá na výkon určitých práv, ako napríklad v prípade európskeho exekučného titulu pre nesporné nároky (nariadenie (ES) č. 805/2004 z 12. apríla 2004), európskeho konania o platobnom rozkaze (nariadenie (ES) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006), európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu (nariadenie (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007) a doručovania súdnych a mimosúdnych písomností (nariadenie (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007).
- 5.4.2 Treba tiež uviesť citlivejšie prípady, ako sú tie, v ktorých základná časť predpisu na konkrétnu tému bude ustanovená delegovanými aktmi, ako napríklad:
- postup týkajúci sa sťažností proti „ochrane voči ujme spôsobenej leteckým dopravcom Spoločenstva subvencovaním a nekalými cenovými praktikami pri poskytovaní leteckých dopravných služieb zo štátov, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva“ stanovenej v nariadení (ES) č. 868/2004 z 21. apríla 2004,
  - alebo definícia základných prvkov ročnej percentuálnej miery nákladov v rámci spotrebiteľského úveru (smernica 2008/48/ES z 23. apríla 2008, článok 19 ods. 5 a článok 25 ods. 2).

V Bruseli 16. októbra 2013

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Henri MALOSSE
